393R0084

20.1.93 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 12/5

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 84/93,

annettu 19 päivänä tammikuuta 1993,

raakatupakka-alan tuottajaryhmittymille myönnettävästä erityistuesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92([1]) ja erityisesti sen 12 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköstä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92([2]) ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 12 artiklassa säädetään kymmentä prosenttia palkkion määrästä vastaavan erityistuen myöntämisestä silloin, kun viljelysopimukset tehdään ensiasteen jalostusyrityksen ja hyväksytyn tuottajaryhmittymän kesken ja kun sopimusten mukaiset toimitukset kattavat jäsenten koko tuotannon,

olisi määriteltävä tuottajaryhmittymien hyväksymisen edellytykset, jotta nämä voisivat päästä osallisiksi kyseisestä erityistuesta,

markkinoiden rakenteen noudattamiseksi olisi täsmennettävä, että tuottaja voi joitakin erityistapauksia lukuun ottamatta kuulua ainoastaan yhteen ryhmittymään,

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 12 artiklan mukaisesti toimimiseksi ja erityisesti kilpailun vääristymien sekä valvontaongelmien välttämiseksi olisi täsmennettävä, että tuottajaryhmittymä ei saa harjoittaa ensiasteen jalostustoimintaa; jalostaja voi kuitenkin olla jäsenenä ryhmittymässä tupakantuottajan ominaisuudessa,

hallinnollisen menettelyn tietyn yhdenmukaisuuden varmistamiseksi olisi annettava tietyt hyväksynnän hakemista, myöntämistä ja peruuttamista sekä sen edellytysten valvontaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt,

erityistuen tehokkaan käytön varmistamiseksi sen myöntäminen olisi rajattava tiettyihin tarkoituksiin ja erityisesti ylimääräisen palkkion antamiseen ryhmittymän jäseninä oleville tuottajille,

tämän tuen erityisluonteen huomioon ottaen sen maksumenettely olisi määriteltävä erilaiseksi kuin palkkion,

olisi säädettävä, että kansallisessa valuutassa ilmaistuna palkkion on oltava sama kaikille tietyn ajanjakson aikana tupakkansa jalostajille toimittaville tuottajille ja että käytettävä muuntokurssi on se, jota sovelletaan satoa seuraavan vuoden alussa,

tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa tarvittavien määräaikojen vuoksi on suotavaa säätää yksityiskohtaisista erityissäännöistä satovuodelle 1993, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tupakan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1 Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 12 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tuottajaryhmittymät näiden hakemuksesta, jos nämä ryhmittymät täyttävät tässä asetuksessa säädetyt edellytykset.

2 Kun tuottajaryhmittymä koostuu osittain tai kokonaan jäsenistä, jotka itsessään ovat tuottajaryhmittymiä, jokaisen näistä ryhmittymistä on noudatettava tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä.

3 Vuoden 1994 sadosta alkaen tuottajaryhmittymä ei saa harjoittaa tupakan ensiasteen jalostustoimintaa.

4 Tupakantuottaja ei saa kuulua useampaan ryhmittymään, ellei ole kyse useita lajikkeita viljelevästä tuottajasta, jonka tuotantoalueella olevia ryhmittymiä ei ole hyväksytty kaikkia kyseisiä lajikeryhmiä edustaviksi.

2 artikla

1 Tuottajaryhmittymän on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) sen on oltava perustettu jäsentensä aloitteesta;

([1]) EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 70
([2]) EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1

b) sen on edistettävä toiminnallaan perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden toteutumista;

c) sen on oltava perustettu tarkoituksella yhdessä mukauttaa jäseninä olevien tuottajien tuotantoa markkinoiden vaatimuksiin;

d) sen on vahvistettava yhteisiä tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia sääntöjä ja varmistettava, että sen jäsenet soveltavat niitä erityisesti tuotteiden laadun ja viljelymenetelmien käytön osalta, sekä ostettava siemeniä, lannoitteita ja muita tuotantovälineitä;

e) sillä on oltava ryhmittymän toimintaa koskevat perussäännöt; perussääntöjen on velvoitettava jäseninä olevia tuottajia vähintään:

— saattamaan koko kaupan pidettäväksi tarkoitetun tuotantonsa markkinoille ryhmittymän välityksellä,

— noudattamaan yhteisiä tuotantoa koskevia sääntöjä;

f) sillä on oltava jokaisen toimialaansa kuuluvan lajikeryhmän osalta:

— joko vähintään 120 jäsentä, joiden viljelytodistukset tai kiintiötodistukset kattavat yhteensä 200 tonnin vähimmäismäärän,

— tai viljelytodistuksia tai kiintiötodistuksia vähintään 2 500 tonnin määrälle sekä vähintään 50 jäsentä.

Tuotantoalueilla, jotka ovat erotettuina ja erillään muista saman lajikeryhmän tuotantoalueista, ryhmittymä voidaan kuitenkin hyväksyä silloin, kun sillä on jäseninään vähintään kaksi kolmannesta tuottajista sekä kyseisiin viljelytodistuksiin tai kiintiötodistuksiin merkityistä tuotantomääristä.

Jäsenvaltioiden on määritettävä toisessa alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä vastaavat alueet taloudelliset ja infrastruktuuriin liittyvät arviointiperusteet huomioon ottaen. Ne voivat säätää tuottajien lukumäärää ja kyseistä tuotantoa koskevista täydentävistä vähimmäisedellytyksistä;

g) sen perussäännöissä on oltava määräyksiä, joilla varmistetaan, että jäsenet, jotka haluavat luopua jäsenyydestään, voivat sen tehdä:

— oltuaan mukana ryhmittymässä vähintään vuoden sen hyväksymisen jälkeen

ja

— ilmoitettuaan asiasta kirjallisesti ryhmittymälle viimeistään lokakuun 31 päivänä, jolloin ero tulee voimaan seuraavasta sadosta lähtien.

Näitä säännöksiä on sovellettava rajoittamatta sellaisten kansallisissa laeissa ja asetuksissa olevien säännösten soveltamista, joiden tarkoituksena on suojella ryhmittymää tai sen velkojia jäsenen kesken varainhoitovuoden eroamisesta tai eroamisen estämisestä mahdollisesti aiheutuvilta rahoituksellisilta seuraamuksilta;

h) sen on sekä säännöissään että kaikessa toiminnassaan pyrittävä estämään kaikenlaista syrjintää, joka on vastoin yhteisten markkinoiden toiminnan ja perustamissopimuksen yleisiä tavoitteita, sekä erityisesti kaikenlaista kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää, joka kohdistuu:

— tuottajiin tai ryhmittymiin, joista voisi tulla sen jäseniä

tai

— sen taloudellisiin yhteistyökumppaneihin.

i) sillä on oltava oikeushenkilöllisyys tai riittävä oikeustoimikelpoisuus voidakseen kansallisen lainsäädännön mukaan käyttää oikeuksiaan ja vastata velvoitteistaan;

j) sillä on oltava hyväksynnän kohteena olevien toimintojensa osalta kirjanpito, jonka perusteella toimivaltaisen viranomaisen on mahdollista täydellisesti tarkastaa, mihin tarkoitukseen ryhmittymä on käyttänyt erityistuen;

k) sillä ei saa olla hallitsevaa asemaa yhteisössä, ellei tämä ole tarpeen perustamissopimuksen 39 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkimiseksi;

l) sen on sisällytettävä perussääntöihinsä jäseniään koskeva velvoite noudattaa d ja e alakohdassa säädettyjä edellytyksiä viimeistään siitä päivästä alkaen:

— kun hyväksyntä tulee voimaan

tai

— kun nämä liittyvät jäseniksi, jolloin liittymisen on tapahduttava hyväksynnän jälkeen.

2 Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu ryhmittymän tuotannon markkinoille saattaminen käsittää vähintään seuraavat toimenpiteet:

— ryhmittymän on tehtävä omissa nimissään ja omaan lukuunsa viljelysopimukset ryhmittymän jäsenten koko tuotannon osalta,

— jäsenten on toimitettava ryhmittymälle koko tuotantonsa yhteisten normien mukaisesti valmisteltuna sen jalostajille toimittamista varten.

3 artikla

1 Sen jäsenvaltion toimivaltaan, jonka alueella tuottajaryhmittymällä on sääntömääräinen toimipaikkansa, kuuluu hyväksyä tuottajaryhmittymiä.

2 Kyseisen jäsenvaltion on:

— laadittava hyväksynnän myöntämistä koskeva luonnos kahden kuukauden määräajassa hakemuksen jättämisestä tai hylättävä hakemus,

— toimitettava hyväksymisluonnokset komissiolle, joka hyväksyy tai hylkää luonnoksen seuraavien kahden kuukauden kuluessa. Komissio voi asettaa hyväksymiselleen tuottajaryhmittymän toimintaa koskevia edellytyksiä.

3 Jäsenvaltion on vahvistettava hyväksynnän voimaantulopäivä. Se ei saa olla ryhmittymän tosiasiallisen toiminnan alkamispäivää aiempi.

4 artikla

1 Jäsenvaltion on peruutettava tuottajaryhmittymälle annettu hyväksyntä seuraavin edellytyksin:

a) jos erityistukea käytetään muihin kuin 7 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin;

b) jos hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty;

c) jos hyväksyminen on perustunut virheellisiin tietoihin;

d) jos ryhmittymä on saanut hyväksyntänsä vilpillisesti;

e) jos komissio toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa sovelletaan sopimuksiin, päätöksiin ja neuvoteltuihin käytäntöihin.

2 Jäsenvaltion toteuttama hyväksynnän peruutus tulee voimaan päivästä, jona hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty.

Kyseisen päivän jälkeen maksetut tuet on perittävä takaisin korotettuina tukien maksupäivästä niiden takaisin saamiseen asti juoksevalla korolla. Sovellettava korkoprosentti on sama, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan voimassa vastaavanlaisten takaisinperimisten osalta.

3 Jos hyväksyntä on peruutettu vakavien väärinkäytösten vuoksi, takaisin perittävää tukien määrää korotetaan 30 prosentilla.

Tässä tapauksessa hyväksynnän saa palauttaa vasta kahdentoista kuukauden kuluttua sen peruuttamispäivästä.

5 artikla

1 Jäsenvaltion on suoritettava säännöllisiä ryhmittyvää koskevia tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksymisen edellytykset edelleen täyttyvät ja että erityistukea käytetään 7 artiklan säännösten mukaisesti.

2 Jokaisen hyväksytyn ryhmittymän on vuosittain ennen marraskuun 15 päivää päivitettävä hyväksyntää koskevat tiedot ja toimitettava jäsenvaltiolle tieto edelliseen kauteen verraten mahdollisesti tapahtuneista muutoksista.

6 artikla

Kun jäsenvaltio kieltäytyy hyväksymästä ryhmittymää tai peruuttaa sille antamansa hyväksynnän, sen on tiedotettava tästä komissiolle kahden kuukauden määräajassa siitä, kun päätös on annettu tiedoksi ryhmittymälle, ilmoittaen hakemuksen hylkäämisen tai hyväksynnän peruuttamisen syyt.

7 artikla

1 Ryhmittymät voivat käyttää erityistukea ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:

— ylimääräisen palkkion antamiseen ryhmittymän jäseninä oleville tuottajille toimitetun laadun mukaan porrastettuna ja jättäen ryhmittymän soveltaman alimman laatuluokan tuen ulkopuolelle,

— teknisen henkilöstön palkkaamiseen tuottajien avuksi näiden tuotannon laadun parantamiseksi,

— varmistettujen siementen tai lisäysaineiston sekä muiden tuotteen laadun parantamista edistävien tuotantokeinojen antamiseen ryhmittymän jäsenten käyttöön,

— jäsentuottajien toimittamien tuotteiden arvostuksen lisäämisen mahdollistavien, infrastruktuuriin liittyvien toimenpiteiden toteuttamiseen ja erityisesti tupakan lajittelulaitteistojen käyttöönottoon.

2 Edellä 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen kustannusten on vastattava vähintään 75 prosenttia ja enintään 90 prosenttia erityistuen kokonaismäärästä. Ryhmittymä ei voi tehdä erityistuesta mitään vähennyksiä minkäänlaista tarkoitusta varten.

8 artikla

1 Jäsenvaltion, johon tuottajaryhmittymä on sijoittautunut, on maksettava erityistuki ryhmittymälle tämän hakemuksesta yhtenä suorituksena seuraavien perusteella:

— todistus siitä, että ryhmittymä on saanut jalostusyrityksen kyseiselle määrälle maksamana palkkiota vastaavan summan,

— todistus siitä, että ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu summa on korvattu jalostusyritykselle komission asetuksen (ETY) N:o 3478/92(1) 12 artiklan mukaisesti tai että sen katteeksi annettu vakuus on vapautettu saman asetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti

ja

— jäsenvaltion tarpeellisina pitämät täydentävät asiakirjat ja tositteet.

2 Jos erityistuen maksaa muu kuin se jäsenvaltio, jossa jalostus on tapahtunut, sen on toimitettava tuen maksamisen tehtäväkseen saaneelle jäsenvaltiolle tämän pyynnöstä kaikki hallussaan olevat 1 kohdassa tarkoitetut todisteet, asiakirjat ja tositteet.

(1) EYVL N:o L 351, 2.12.1992, s. 17

3 Erityistuen kansalliseksi valuutaksi muuntamiseen sovellettava maatalouden muuntokurssi on satovuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä voimassa oleva kurssi.

9 artikla

Jäsenvaltiot voivat maksaa vuoden 1993 sadon osalta erityistukea myös tuottajaryhmittymille, joilla:

— ei ole 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä vähimmäisjäsenmäärää,

— ei ole perussäännöissään 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettua pykälää,

jos jäsenvaltio on hyväksynyt kyseiset ryhmittymät ennen 1 päivää heinäkuuta 1992 ja jos ne ovat tuottaneet tupakkaa satovuonna 1992 osana hyväksyttyä toimintaansa.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan vuoden 1993 sadosta alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 1993.

Komission puolesta

René STEICHEN

Komission jäsen